Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0015

Vēršanās pret nesodāmību ar ES sankcijām, tostarp ar ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu (tā dēvēto ES Magņitska likumu)

Eiropas Parlamenta 2026. gada 21. janvāra rezolūcija par vēršanos pret nesodāmību ar ES sankcijām, tostarp ar ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu (tā dēvēto ES Magņitska likumu) (2025/2049(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā 1948. gada 10. decembra Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

– ņemot vērā 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,

– ņemot vērā 1966. gada 16. decembra Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,

– ņemot vērā ANO 1984. gada 10. decembra Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu,

– ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši tā 2. pantu, 3. panta 5. punktu., 21., 23., 29. pantu un 31. panta 2. punktu,

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 215. pantu, kas attiecas uz ierobežojošu pasākumu pieņemšanu attiecībā uz fiziskām vai juridiskām personām un nevalstiskām grupām vai struktūrām,

– ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,

– ņemot vērā Lisabonas līgumam pievienoto 25. deklarāciju, kas attiecas uz nepieciešamību aizsargāt un ievērot to personu un subjektu procesuālās tiesības, kuriem piemēro ES noteiktus ierobežojošus pasākumus vai ES noteiktus terorisma apkarošanas pasākumus,

– ņemot vērā Parlamenta rezolūcijas par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem (dēvētas par steidzamajām rezolūcijām), kas pieņemtas saskaņā ar Reglamenta 150. pantu,

– ņemot vērā Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/1999[1] un Padomes 2020. gada 7. decembra Regulu (ES) 2020/1998[2] par ierobežojošiem pasākumiem pret nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem un aizskārumiem,

– ņemot vērā Padomes 2021. gada 2. marta Īstenošanas regulu (ES) 2021/371[3], 2021. gada 22. marta Īstenošanas regulu (ES) 2021/478[4] un 2025. gada 28. maija Īstenošanas regulu (ES) 2025/1111[5], ar ko īsteno Regulu (ES) 2020/1998 par ierobežojošiem pasākumiem pret nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem un aizskārumiem,

– ņemot vērā Padomes lēmumus, ar ko groza Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/1999, tai skaitā Padomes 2021. gada 2. marta Lēmumu (KĀDP) 2021/372[6], 2021. gada 22. marta Lēmumu (KĀDP) 2021/481[7], 2021. gada 13. decembra Lēmumu (KĀDP) 2021/2197[8], 2023. gada 20. jūlija Lēmumu (KĀDP) 2023/1504[9], 2023. gada 8. septembra Lēmumu (KĀDP) 2023/1716[10], 2024. gada 4. aprīļa Lēmumu (KĀDP) 2024/1025[11], 2024. gada 4. aprīļa Lēmumu (KĀDP) 2024/1074[12], 2024. gada 19. aprīļa Lēmumu

---

1 OV L 410 I, 7.12.2020., 13. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/1999/oj.
2 OV L 410 I, 7.12.2020., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1998/oj.
3 OV L 71 I, 2.3.2021., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/371/oj.
4 OV L 99 I, 22.3.2021., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/478/oj.
5 OV L, 2025/1111, 28.5.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1111/oj.
6 OV L 71 I, 2.3.2021., 6. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/372/oj.
7 OV L 99 I, 22.3.2021., 25. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/481/oj.
8 OV L 445 I, 13.12.2021., 17. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/2197/oj.
9 OV L 183 I, 20.7.2023., 60. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1504/oj.
10 OV L 221 I, 8.9.2023., 6. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1716/oj.
11 OV L, 2024/1025, 5.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1025/oj.
12 OV L, 2024/1074, 12.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1074/oj.

(KĀDP) 2024/1175[13], 2024. gada 15. jūlija Lēmumu (KĀDP) 2024/1967[14], 2024. gada 2. decembra Lēmumu (KĀDP) 2024/3004[15], 2025. gada 18. februāra Lēmumu (KĀDP) 2025/346[16] un 2025. gada 27. maija Lēmumu (KĀDP) 2025/1110[17],

– ņemot vērā 2021. gada 8. jūlija rezolūciju par ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu (ES Magņitska likums)[18] un 2025. gada 2. aprīļa rezolūciju par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā — 2024. gada ziņojums[19],

– ņemot vērā Padomes 2020. gada 18. novembra secinājumus par ES Rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā 2020.–2024. gadam (kurš pagarināts līdz 2027. gadam),

– ņemot vērā Padomes 2023. gada 4. decembra Lēmumu (KĀDP) 2023/2721, ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2020/1999 par ierobežojošiem pasākumiem pret nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem un aizskārumiem[20] un ar ko ES globālā cilvēktiesību sankciju režīma (“ES Magņitska likuma”) termiņš tika pagarināts par trim gadiem, proti, līdz 2026. gada 8. decembrim,

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A10-0266/2025),

A. tā kā LES 21. pants paredz, ka Savienības darbības “virzītājspēks ir (..) demokrātija, tiesiskums, universāls un nedalāms cilvēktiesību un pamatbrīvību princips, cilvēka cieņas neaizskaramība, vienlīdzības un solidaritātes princips, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu un starptautisko tiesību ievērošana”;

B. tā kā 2020. gada decembrī pieņemtais ES Magņitska likums ļauj ES piemērot ierobežojošus pasākumus personām un vienībām, kas ir atbildīgas par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem jebkur pasaulē; tā kā dažas ES dalībvalstis ir pieņēmušas pašas savus Magņitska

---

13 OV L, 2024/1175, 19.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1175/oj.
14 OV L, 2024/1967, 15.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1967/oj.
15 OV L, 2024/3004, 3.12.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/3004/oj.
16 OV L, 2025/346, 19.2.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/346/oj.
17 OV L, 2025/1110, 28.5.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/1110/oj.
18 OV C 99, 1.3.2022., 152. lpp.
19 OV C, C/2025/4390, 9.9.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4390/oj.
20 OV L, 2023/2721, 5.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2721/oj.

veida tiesību aktus un tie ir svarīgi instrumenti, kas papildina ES sankcijas; tā kā Amerikas Savienotās Valstis, Kanāda, Apvienotā Karaliste, Austrālija un citas līdzīgi domājošas valstis ir pieņēmušas līdzīgus sankciju režīmus; tā kā līdzīgi domājošu valstu sadarbība un koordinācija sankciju jomā palielina to efektivitāti;

C. tā kā Eiropas Cilvēktiesību tiesa septiņu tiesnešu vienbalsīgā lēmumā, kas 2019. gada 27. augustā tika pieņemts lietā *Magņitskis un citi pret Krieviju* (pieteikumi Nr. 32631/09 un 53799/12), atzina, ka Krievija ir atbildīga par Sergeja Magņitska nāvi cietumā un ka viņš bijis pakļauts tīšai vardarbībai, kas atzīstama par necilvēcīgu un pazemojošu rīcību; tā kā, neraugoties uz izmeklēšanu par viņa turēšanu apcietinājumā, spīdzināšanu, nelikumīgu kriminālvajāšanu pēc nāves un nāvi, neviens nav saukts pie kriminālatbildības;

D. tā kā Parlaments 2021. gada 8. jūlija rezolūcijā par ES Magņitska likumu atzinīgi novērtēja sankciju režīma pieņemšanu kā būtisku papildinājumu ES cilvēktiesību un ārpolitikas instrumentu kopumam;

E. tā kā ES Magņitska likums attiecas uz plašu cilvēktiesību pārkāpumu klāstu un sarakstā var iekļaut personas un vienības, kas ir pārkāpumu izdarītāji, veicinātāji un trešās personas, kas nodrošina materiālu vai tehnisku palīdzību represiju veikšanai;

F. tā kā ES globālais cilvēktiesību sankciju režīms ir vērsts pret atsevišķiem likumpārkāpējiem un vienībām, nevis plašām ekonomikas nozarēm, tāpēc ir samazināts netiešais kaitējums iedzīvotājiem un nav apdraudēta piekļuve pārtikai, zālēm vai sabiedriskajiem pakalpojumiem;

G. tā kā ES globālais cilvēktiesību sankciju režīms attiecas arī uz plaši izplatītiem pārkāpumiem vai aizskārumiem un sistemātiskām vai nopietnām bažām attiecībā uz LES 21. pantā izklāstītajiem kopējās ārpolitikas un drošības politikas mērķiem, piemēram, uz spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, verdzību, ārpustiesas, tūlītēju vai patvaļīgu nāvessodu izpildi un nogalināšanu, personu piespiedu pazušanu, patvaļīgiem arestiem vai aizturēšanu, cilvēku tirdzniecību, seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību, miermīlīgas pulcēšanās un biedrošanās brīvības pārkāpumiem vai aizskārumiem, uzskatu un vārda brīvības pārkāpumiem vai aizskārumiem un reliģijas vai ticības brīvības pārkāpumiem vai aizskārumiem;

H. tā kā ES globālā cilvēktiesību sankciju režīma saraksts ir cilvēktiesību pārkāpumu upuru starptautiskas atzīšanas veids;

I. tā kā transnacionālas represijas vēl nav iekļautas nopietnu cilvēktiesību pārkāpumu sarakstā, kuru dēļ nosakāmas sankcijas saskaņā ar ES Magņitska likumu;

J. tā kā daudzās Parlamenta rezolūcijās ir prasīts smagāko

starptautisko noziegumu vai nopietnu cilvēktiesību pārkāpumu gadījumos elastīgāk un biežāk izmantot sankciju instrumentus;

K. tā kā 2025. gada 4. novembrī saskaņā ar ES Magņitska likumu izveidotajā sarakstā bija 168 ieraksti (131 persona un 37 vienības); tā kā saskaņā ar šo režīmu sarakstā iekļauto subjektu skaits ir pieaudzis, bet par tā ietekmi un efektivitāti nav daudz zināms;

L. tā kā, neraugoties uz panākto, joprojām pastāv būtiskas nepilnības attiecībā uz iekļaušanas sarakstā ģeogrāfisko un tematisko tvērumu, transnacionālu iekļaušanu sarakstā un sankciju mērķiem atbilstošu kritēriju noteikšanu; tā kā, neraugoties uz vairākiem Parlamenta aicinājumiem, korupcija joprojām netiek uzskatīta par noziegumu saskaņā ar ES Magņitska likumu;

M. tā kā iekļaušana sarakstā galvenokārt ir balstīta uz fiziskās neaizskaramības un pilsonisko un politisko tiesību pārkāpumiem, jo īpaši tiem, kas vērsti pret politiskajiem oponentiem un aktīvistiem (lielākoties vīriešiem) autoritāros režīmos, bet mazāk — uz smagākajiem starptautiskajiem noziegumiem, tādiem kā genocīds un noziegumi pret cilvēci, un sistēmiskiem sociālekonomisko tiesību pārkāpumiem;

N. tā kā iekļaušana sarakstā saskaņā ar ES stratēģiskajām attiecībām un ģeopolitiskajām interesēm lielā mērā ir bijusi ģeogrāfiski koncentrēta un citām teritorijām un situācijām nav pievērsta pietiekama uzmanība;

O. tā kā, lai nodrošinātu ES Magņitska likuma efektivitāti, ir svarīgi ievērot konfidencialitāti attiecībā uz iespējamu iekļaušanu sarakstā vai svītrošanu no tā; tā kā Parlamentam būtu jāiesaistās šajā procesā;

P. tā kā ir nepieciešama ES Magņitska likuma parlamentāra uzraudzība, lai stiprinātu tā leģitimitāti; tā kā Padome joprojām nepietiekami ņem vērā Parlamenta rezolūcijas ar ieteikumiem par saraksta papildināšanu;

Q. tā kā ES Magņitska likums patlaban paredz tikai aktīvu iesaldēšanu un vīzu aizliegumus;

R. tā kā pašreizējo aktīvu iesaldēšanas un vīzu aizliegumu režīmu varētu papildināt ar vēl citiem pasākumiem, piemēram, ierobežojumiem finanšu pakalpojumu jomā un attiecībā uz publisko iepirkumu un dalību ES finansētos projektos, un tā kā režīma tvērums būtu jāpaplašina, lai aptvertu cilvēktiesību pārkāpēju tuvākos ģimenes locekļus;

S. tā kā Komisijas norādījumi joprojām nav pietiekami, lai precizētu apmēru, kādā īstenojams aizliegums sniegt jebkāda veida atbalstu (arī tehnisku un materiālu) personām un vienībām, kam piemēro

sankcijas;

T. tā kā dažas nepilnības attiecībā uz īstenošanu, piemēram, atkāpes klauzulas, kas atļauj izpildīt līgumus, kuri noslēgti pirms personas vai vienības iekļaušanas sarakstā, rada sankciju apiešanas iespējas un mazina sankciju efektivitāti;

U. tā kā pašreizējie ES ģeogrāfiskie sankciju režīmi ietver plašākus ierobežojumus, kas varētu papildināt ES Magņitska likumu, piemērojot sarakstu savstarpēju pārņemšanu;

V. tā kā ES Magņitska likums lielā mērā ir bijis vērsts uz zemāka līmeņa amatpersonām un ierēdņiem, savukārt tie, kam ir reāla politiskā un militārā vara, bieži ir palikuši ārpus saraksta tvēruma;

W. tā kā ES Magņitska likuma sarakstā līdz šim nav mērķtiecīgi iekļauti rīcībspēki, kas ir atbildīgi par dažu Romas statūtos atzīto smagāko starptautisko noziegumu izdarīšanu;

X. tā kā pilsoniskās sabiedrības dalībnieki turpina neformāli sadarboties ar ES iestādēm, ierosinot vārdus iekļaušanai sarakstā, jo nav strukturēta mehānisma, ko viņi varētu izmantot ieguldījuma sniegšanai; tā kā Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) trūkst resursu, lai novērtētu saņemto informāciju, to izmeklētu un reaģētu uz to;

Y. tā kā uzlabota pārredzamība, koordinācija ar pārskatatbildības mehānismiem, koordinācija ar starptautiskajiem dalībniekiem un līdzīgi domājošām valstīm un šo sarakstu apstiprināšana Apvienoto Nāciju Organizācijas līmenī pastiprinātu sankciju režīma efektivitāti;

Z. tā kā dažas dalībvalstis nav ievērojušas ES sankcijas un ir atļāvušas personām, kurām piemēro sankcijas, ieceļot ES teritorijā; tā kā šāda sankciju neievērošana būtiski kaitē ES uzticamībai un mazina ES sankciju režīmu efektivitāti;

AA. tā kā īstenošana lielā mērā notiek valstu līmenī un katra dalībvalsts ir atbildīga par sankciju izpildi savā teritorijā; tā kā tāpēc var rasties vāji posmi un personas vai uzņēmumi var mēģināt apiet sankcijas, pārvietojot naudu vai darbības uz dalībvalstīm, kurās īstenošana norit lēnāk vai ir mazāk stingra; tā kā ES iestādes ir vairākkārt uzsvērušas, ka ir vajadzīga vienotāka un saskaņotāka piemērošana, lai sankcijas būtu patiesi efektīvas;

AB. tā kā Parlaments vairākās rezolūcijās ir aicinājis ieviest kvalificēta vairākuma balsošanu, kad tiek pieņemtas sankcijas saskaņā ar ES Magņitska likumu;

AC. tā kā ES Magņitska likuma termiņa pagarināšana līdz 2026. gada decembrim dod iespēju pārskatīt režīmu,

1. atkārtoti pauž atbalstu ES Magņitska likumam kā būtiski nepieciešamam ārpolitikas instrumentam, kas veicina cilvēktiesības visā pasaulē un stiprina ES cilvēktiesību instrumentu kopumu, jo īpaši, ņemot vērā tā spēju sekmēt attiecīgo personu un vienību rīcības maiņu un palīdzēt centienos saukt pie atbildības nopietnu cilvēktiesību pārkāpumu tiešos izdarītājus, veicinātājus, uzkūdītājus un netiešos atbalstītājus, kā arī tos, kas tieši vai netieši gūst labumu no šādiem pārkāpumiem, tai skaitā šādu personu tuvākos ģimenes locekļus; uzsver, ka šis instruments ir izstrādāts tā, lai neietekmētu iedzīvotāju cilvēktiesību izmantošanu;

2. atkārtoti apstiprina savu nelokāmo apņēmību apkarot nesodāmību par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem un aizskārumiem visā pasaulē, efektīvi izmantojot pašreizējos ES sankciju instrumentus un rīkus, tai skaitā ES Magņitska likumu; atkārtoti apstiprina savu nelokāmo atbalstu starptautiskajai tiesu sistēmai, kas saskaras ar līdz šim nepieredzētām problēmām, cita starpā — nepamatotām sankcijām pret Starptautiskās Krimināltiesas tiesnešiem un darbiniekiem, no kuriem daži ir ES valstspiederīgie; šajā saistībā mudina ES aktivizēt Bloķēšanas statūtu[21], lai ierobežotu minēto sankciju ietekmi;

Politikas saskaņotība un stratēģijas efektivitāte

3. prasa veikt visaptverošu ietekmes novērtējumu par ES Magņitska likumu un tā mijiedarbību ar sankcijām, ko ES noteikusi konkrētām valstīm, un citiem ES horizontālajiem ierobežojošajiem pasākumiem, lai novērtētu tā saskaņotību, samērību un efektivitāti, arī attiecībā uz sarakstā iekļauto personu un vienību rīcības maiņu, apzinātu darbības nepilnības un nodrošinātu konsekventu un stratēģisku piemērošanu visā pasaulē, un prasa pārskatīt ES Magņitska likumu saskaņā ar šā ietekmes novērtējuma rezultātiem;

4. prasa pastāvīgi un sistemātiski — vismaz ik pēc 12 mēnešiem — pārskatīt sarakstus, kas sagatavoti, pamatojoties uz ES Magņitska likumu, lai nodrošinātu to konsekvenci, samērību un atbilstību jaunākajai informācijai un tiesu nolēmumiem;

5. uzskata — lai uzlabotu juridisko skaidrību, pienācīgu procesu, pārredzamību un pārskatatbildību, būtu jādara pieejama plašāka informācija par kritērijiem svītrošanai no saraksta;

6. atkārtoti norāda, ka ir svarīgi, lai ES Magņitska likums būtu saskanīgs ar ierobežojošajiem pasākumiem, ko ES nosaka attiecībā uz konkrētām valstīm, horizontālajiem ierobežojošajiem pasākumiem,

---

[21] Padomes Regula (EK) Nr. 2271/96 (1996. gada 22. novembris), ar ko paredz aizsardzību pret trešās valsts pieņemtu tiesību aktu eksteritoriālas piemērošanas sekām un no tiem izrietošām vai ar tiem pamatotām darbībām (OV L 309, 29.11.1996., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2271/oj).

nozaru pasākumiem un ieroču embargo, kā arī ar pašreizējiem starptautisko sankciju satvariem un tos papildinātu;

7. mudina Padomi, kad tas ir politiski un juridiski iespējams, censties ES Magņitska likuma sarakstu saskaņot ar līdzīgi domājošu partneru, jo īpaši G7 valstu, un ANO Drošības padomes sankciju sarakstiem, lai uzlabotu vispārējo leģitimitāti un efektivitāti;

8. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot sinerģiju starp ES Magņitska likumu un starptautiskajiem pārskatatbildības mehānismiem (piemēram, ANO, Starptautisko Krimināltiesu un reģionālajām cilvēktiesību tiesām), lai uzlabotu pret nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem vērsto ES darbību efektivitāti;

9. uzsver, ka ir svarīgi, lai ES kandidātvalstis un potenciālās kandidātvalstis pieskaņotos ES Magņitska likumam atbilstoši to rīcības plašākai saskaņošanai ar ES kopējo ārpolitiku un drošības politiku;

10. pilnībā atbalsta mērķtiecīgu pretkorupcijas sankciju noteikšanu ES satvarā, kas jau ilgi ir bijusi Parlamenta prioritāte, vai nu iekļaujot tās ES globālajā cilvēktiesību sankciju režīmā, vai saskaņā ar citu režīmu; iesaka paplašināt režīma darbības jomu, lai aptvertu liela mēroga korupcijas gadījumus un valsts iepirkuma līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, kas tieši uztur autoritārus režīmus, tādējādi saistot cilvēktiesību pārkāpumus ar kleptokrātisku praksi; turklāt uzsver, ka pretkorupcijas sankciju jomā būtu jāņem vērā plašāks sistēmiskais konteksts un tās būtu cieši jāsaista ar vispārējām stratēģijām, kas vērstas uz attiecīgajiem rīcībspēkiem; atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir nākusi klajā ar priekšlikumu par pretkorupcijas sankciju režīmu; pauž nožēlu par to, ka dažas dalībvalstis ir Padomē bloķējušas šo dosjē;

11. uzsver, ka ES Magņitska likumam būtu jāattiecas arī uz cilvēktiesību pārkāpumiem, ko dara iespējamus digitālā uzraudzība, spiegprogrammatūras eksports un citas represijām izmantotas tehnoloģijas, kā arī tīšiem vides postīšanas aktiem, kas izdarīti ar skaidru nodomu kaitēt civiliedzīvotājiem; prasa sarakstā skaidri iekļaut šādos pārkāpumos iesaistītas personas;

12. atzinīgi vērtē neseno ES Magņitska likuma izmantošanu, lai vērstos pret rīcībspēkiem, kuri ir atbildīgi par disidentu un cilvēktiesību aizstāvju transnacionālām represijām, un prasa sarakstu vēl papildināt, lai atspoguļotu šo tendenci, kas kļūst aizvien izteiktāka visā pasaulē, un sistemātiski izvērtēt transnacionālu represiju aktus, tostarp digitālo novērošanu, trimdinieku vajāšanu un pārrobežu mērogā veiktu iebiedēšanu, dezinformēšanu un juridisko līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu; aicina Padomi pieņemt darba definīciju jēdzienam “transnacionālas represijas”, lai nodrošinātu konsekventu sankciju piemērošanu, arī nevalstiskiem starpniekiem, piemēram,

privātiem drošības uzņēmumiem un diasporas organizācijām; prasa ES pastiprināt sankciju piemērošanu personām un vienībām, kuras saskaņā ar ticamiem pierādījumiem ir atbildīgas par transnacionālām represijām pret cilvēktiesību aizstāvjiem, arī viņu ģimenes locekļu vajāšanu, digitāliem uzbrukumiem vai iebiedēšanu ārvalstīs;

13. mudina dalībvalstis atturēties no divpusējām politiskām vai diplomātiskām darbībām, kas vājina valstu atbalstu starptautiskajiem krimināltiesību mehānismiem, tai skaitā Romas statūtiem, kā arī cilvēktiesību aizsardzībai, vai kas ir pretrunā ar ES vienoto nostāju sankciju jautājumā; uzdod Komisijas priekšsēdētājas vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos aicināt attiecīgās dalībvalstis saskaņot savas darbības un saglabāt ES vienotību, ja šis ieteikums netiek ņemts vērā; aicina dalībvalstis uzlabot koordināciju un izmantot savus instrumentus, tādus kā universāla jurisdikcija un valsts līmeņa sankcijas, ar nosacījumu, ka tos piemēro koordinētā veidā kopīgu ES mērķu atbalstam, lai panāktu būtiskas izmaiņas un palīdzētu sasniegt ES sankciju mērķus;

14. nosoda to, ka dažas ES dalībvalstis nav ievērojušas ES sankcijas un ir ļāvušas personām, kurām piemēro sankcijas, ieceļot ES teritorijā, tādējādi kaitējot sankciju uzticamībai un efektivitātei; mudina visas ES dalībvalstis pilnībā un bez nosacījumiem ievērot ES sankcijas; aicina Komisiju kā Līgumu izpildes uzraudzītāju nodrošināt, ka ES dalībvalstis ievēro sankcijas, un stingri un nešķirojot rīkoties visos gadījumos, kad dalībvalstis tās neievēro;

15. uzsver, ka ES ierobežojošie pasākumi var būt pilnībā efektīvi tikai tad, ja tos konsekventi, ātri un vienādi interpretē, izpilda un īsteno visas dalībvalstis; norāda uz dalībvalstu atšķirībām tiesiskā regulējuma un administratīvo struktūru ziņā un attiecībā uz operatīvajiem resursiem sankciju īstenošanai; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu saskaņotāku un koordinētāku piemērošanu, cita starpā palielinot aktīvu iesaldēšanas spējas, uzlabojot informācijas apmaiņu un izstrādājot kopīgus ES līmeņa uzraudzības un izpildes mehānismus;

16. mudina EĀDD noteikt likumīgus veidus, kā izmantot no to personu iesaldētajiem aktīviem uzkrātos procentus, kurām piemēro sankcijas saskaņā ar ES Magņitska likumu, lai šīs summas varētu izmantot to cilvēku labā, kas ir cietuši cilvēktiesību pārkāpumos, par kuriem ir atbildīgas sankcijām pakļautās personas; turklāt mudina ES izpētīt iespēju izveidot īpašu procedūru attiecībā uz nelikumīgi gūtiem ienākumiem;

17. ļoti atzinīgi vērtē to, ka Padome ir pieņēmusi tematiskas sankciju paketes ES Magņitska likuma satvarā; mudina Padomi sistemātiski un proaktīvi pieņemt līdzīgus mērķtiecīgus pasākumus, lai vērstos pret citiem īpašiem un smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tai

skaitā spīdzināšanu, piespiedu pazušanu, patvaļīgu aizturēšanu un represijām pret pilsonisko sabiedrību un cilvēktiesību aizstāvjiem;

18. vēlreiz aicina Padomi pakāpeniski pāriet uz kvalificēta vairākuma balsošanu attiecībā uz lēmumiem kopējās ārpolitikas un drošības politikas jautājumos, kas neskar militārus vai aizsardzības aspektus, piemēram, attiecībā uz sankcijām;

Cīņas pret nesodāmību pastiprināšana

19. prasa nodrošināt, ka ES sankciju režīms atbilst starptautiskajām krimināltiesībām, starptautiskajām humanitārajām tiesībām un ar tiesiskumu un pamatbrīvībām saistītajai ES politikai un tās papildina, lai visā pasaulē pastiprinātu cīņu pret nesodāmību;

20. mudina ES stratēģiski saskaņot ES Magņitska likuma sarakstu ar valstu un starptautiskās krimināl ās tiesvedības centieniem, cita starpā iekļaut sarakstā personas, kurām starptautiskās tiesas — piemēram, Starptautiskā Krimināltiesa — ir izvirzījušas apsūdzību, un vissmagāko starptautisko noziegumu izdarītājus un citus rīcībspēkus, kas kavē šādus atbildības uzņemšanās procesus;

21. uzsver, ka sankcijām būtu jākalpo arī tam, lai nodrošinātu, ka nopietnos cilvēktiesību pārkāpumos un korupcijā vainīgie nesaglabā anonimitāti, tāpēc atbildīgās personas ir jāatklāj;

22. mudina Padomi pievērsties visiem pasaules reģioniem ar vienlīdzīgu rūpību un apņēmību un labot pašreizējo ģeogrāfisko un tematisko nelīdzsvarotību attiecībā uz ES Magņitska likuma sarakstu, proti, sarakstu paplašināt, aptverot arī citas ģeogrāfiskās teritorijas un iekļaujot visas personas un vienības, kas ir atbildīgas par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem, neatkarīgi no to izcelsmes valsts;

23. mudina Padomi pievērst īpašu uzmanību tādiem pārkāpumiem kā seksuāla un ar dzimumu saistīta vardarbība, diskriminējoša politika un sieviešu, kas ir līderes, žurnālistes un aktīvistes, vajāšana, lai turpmākajos sarakstos šīs kategorijas būtu pienācīgi ņemtas vērā;

24. norāda, ka līdz šim ievērojama daļa personu, kurām piemērotas sankcijas saskaņā ar ES Magņitska likumu, bija iesaistītas valsts represīvajā aparātā, bet nepieņēma lēmumus, un tikai neliela daļa no sarakstā iekļautajām personām ieņēma politiskas vai militāras vadības amatus; mudina Padomi paplašināt iekļaušanu sarakstā, attiecinot to ne tikai uz zema līmeņa amatpersonām, bet arī uz politiskajiem un militārajiem vadītājiem, piemērojot sankcijas tiem, kas ir atbildīgi par tādu lēmumu pieņemšanu, kuru rezultātā ir izdarīti smagi cilvēktiesību pārkāpumi;

25. prasa vairāk un efektīvāk informēt par piemērotajām sankcijām, lai atkārtoti uzsvērtu ES vispārējo nostāju cilvēktiesību jautājumos un cīņu pret nesodāmību, jo dažos gadījumos sankcijām pakļautās

personas valstu propagandā tiek attēlotas kā varoņi un represīvi režīmi tās atalgo; norāda, ka ES Magņitska likuma atturošais elements visefektīvāk darbojas pret personām un vienībām, kurām ir īpašums Eiropas Savienībā vai līdzekļi ceļošanai uz to;

26. nosoda jebkādas atbildes sankcijas, kas noteiktas ES vai tās iestādēm, dalībvalstīm, struktūrām vai pilsoņiem tikai tāpēc, ka tie sekmējuši un atbalstījuši cilvēktiesības, demokrātiju un tiesiskumu, īstenojot ES Magņitska likumu;

Pārredzamība, pārskatatbildība un pilsoniskās sabiedrības loma

27. iesaka uzlabot sankciju procesa pārredzamību un sniegt skaidrus norādījumus, vienlaikus ievērojot sarakstā iekļauto personu tiesības uz efektīvu pārskatīšanu tiesā;

28. iesaka sarakstā iekļauto personu un vienību noturīgu, pierādāmu, patiesu un ilgstošu rīcības maiņu, piemēram, pastāvīgu sadarbību ar starptautiskajiem tiesiskuma mehānismiem, oficiāli atzīt par kritēriju svītrošanai no saraksta, lai stimulētu pārskatatbildību un atbilstību;

29. ierosina izveidot strukturētu un pārredzamu apspriešanās mehānismu pilsoniskās sabiedrības ziņošanai un iesaistei sankciju procesā, paredzot aizsargpasākumus trauksmes cēlējiem, un šajā saistībā izveidot īpašu EĀDD kontaktpunktu; iesaka ieviest īpašu budžeta sadaļu nolūkā stiprināt EĀDD spēju sistemātiski novērtēt pilsoniskās sabiedrības sniegto informāciju un priekšlikumus, tos izmeklēt, reaģēt uz tiem un tos apstrādāt;

30. aicina Padomi un Komisijas priekšsēdētājas vietnieci / Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos paredzēt papildinošu lomu Parlamentam attiecībā uz informācijas par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem vākšanu un ierosinājumiem tos apsvērt sankciju režīma satvarā un sniegt Parlamentam gada ziņojumus par lēmumiem, kas pieņemti attiecībā uz sankcijām saskaņā ar ES Magņitska likumu, kā arī sankciju apiešanu; prasa, lai Padome rūpīgi izskatītu Parlamenta rezolūcijās paustos ieteikumus par iekļaušanu sarakstā;

Apiešanas novēršana un izpildes instrumentu stiprināšana

31. prasa pārskatīt ES Magņitska likumu, lai novērstu sankciju apiešanu, izdodot skaidrus un atjauninātus norādījumus par aizliegumu sniegt ekonomiskos resursus un tehnisku un materiālu atbalstu sarakstā iekļautām personām un vienībām, precizējot, ka aizliegums sniegt tehnisku un materiālu atbalstu attiecas arī uz nefinansiālu palīdzību, piemēram, IKT infrastruktūru, programmatūru, juridiskajiem atvieglojumiem un kiberrīkiem, ko izmanto represijām; uzsver, ka ES sankciju režīms ir jāstiprina, paplašinot un dažādojot sekundāro sankciju izmantošanu, lai vērstos pret valdību amatpersonām, vienībām, uzņēmumiem un personām, kuras iesaistītas sankciju

pārkāpumu vai apiešanas veicināšanā, kas ļautu autoritāriem režīmiem turpināt īstenot smagus cilvēktiesību pārkāpumus;

32. aicina Komisiju uzlabot sadarbību ar Eiropas Banku iestādi, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi, Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanai un valstu finanšu ziņu vākšanas vienībām, lai sistemātiski noteiktu, vai nepārredzami finanšu produkti, kriptoaktīvi un ārzonas struktūras netiek izmantoti nolūkā izvairīties no sankcijām;

33. mudina attiecīgos gadījumos ES Magņitska likuma sarakstā iekļaut ģeogrāfisko sankciju režīmu sarakstos minētās vienības un otrādi;

34. aicina Padomi pārskatīt atkāpes klauzulas, lai nodrošinātu, ka līgumi, kas noslēgti pirms personas iekļaušanas sarakstā, nedod labumu viņu ģimenes locekļiem vai sabiedrotajiem, vai vienībām, ko kontrolē persona, kurai piemēro sankcijas;

°

° °

35. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētājas vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos.